

Vergaderjaar 1993–1994

22 487

Herziening van het procesrecht in zaken van personen- en familierecht

Nr. 14

DERDE NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 16 februari 1994

I. In artikel II wordt na artikel 810 een nieuw artikel 810a ingelast, luidende:

Artikel 810a

In zaken betreffende minderjarigen, uitgezonderd die welke het levensonderhoud van een minderjarige betreffen, beslist de rechter niet dan nadat een ouder op diens verzoek in de gelegenheid is gesteld een rapport van een niet door de rechter benoemde deskundige over te leggen, mits dat mede tot de beslissing van de zaak kan leiden en tenzij het belang van het kind zich daartegen verzet.

II. Artikel VII komt als volgt te luiden:

ARTIKEL VII

Indien het bij koninklijke boodschap van 6 november 1985 ingediende voorstel van wet houdende wijziging van bepalingen in het Burgerlijk Wetboek in verband met de regeling van de limitering van alimentatie na scheiding tot wet is verheven en in werking is getreden, wordt Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek als volgt gewijzigd:

A

In artikel 157, derde lid, vervallen de woorden «vordering onderscheidenlijk».

B

In artikel 168, tweede lid, worden na de zinsnede «en dat de duur van het huwelijk wordt berekend tot die dag» de woorden «met dien verstande» vervangen door: alsmede.

Toelichting

I

Het voorgestelde nieuwe artikel 810a Rv beoogt tegemoet te komen aan de wens van de Tweede Kamer, zoals onder meer blijkende uit de aangenomen motie op stuk nr. 9 in het kader van de behandeling van de wetsvoorstellen nrs. 21 818 en 21 980, om te voorzien in een mogelijkheid dat belanghebbenden in kinderk zaken in geval van bezwaren tegen in een raadsrapport vervatte conclusies, een tegenverzoek laten verrichten.

De beperking dat het rapport tot de beslissing van de zaak kan leiden houdt in dat het rapport wel een vraag moet betreffen die relevant is voor het oordeel van de rechter in de desbetreffende zaak. Een soortgelijke formulering, zij het in de context van een getuigenverhoor, treft men in het bewijsrecht reeds aan in artikel 192, eerste lid, Rv.

Bij de beperking dat het belang van het kind zich niet tegen de aanhouding mag verzetten, kan gedacht worden aan spoedeisende zaken of aan het geval dat voor de totstandkoming van het rapport de medewerking van het kind noodzakelijk is en het onwenselijk is het kind (wederom) aan een onderzoek te onderwerpen.

II

Bovengenoemde redactionele wijzigingen zijn abusievelijk niet opgenomen in wetsvoorstel 22 170 (Wijziging van enige bepalingen van het voorstel van wet houdende wijziging van bepalingen in het Burgerlijk Wetboek in verband met de regeling van de limitering van alimentatie na scheiding), dat thans ter behandeling in de Eerste Kamer ligt.

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto